

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Co/3/2019
Identifikačné číslo spisu:	1098899098
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2021
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1098899098.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Čimu a sudcov JUDr. Petra Brňáka a JUDr. Ľubora Šeba v spore žalobcov 1/ I.. N. R. a 2/ Š. R., oboch trvale bytom v C. XXX, proti žalovanej V. Z. T., trvale bytom v H., H. X, zastúpenej JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom v Podbieli 177, o ochranu osobnosti, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 13C/75/1998, o odvolaní žalobcu 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2019 č. k. 13C/75/1998-319 (správne „-323“), takto

rozhodol:

Odvolanie o d m i e t a .

Žalovanej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 30. apríla 2019 č. k. 13C/75/1998-319 zamietol návrh žalobcov na opravu rozsudku krajského súdu z 11. októbra 2006 č. k. 13C/75/1998-197. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že účelom postupu podľa § 224 Civilného sporového poriadku (zákona č 160/2015 Z. z. v znení zákonov č. 87/2017 Z. z. a č. 350/2018 Z. z., ďalej len „C. s. p.“), spočívajúceho vo vydaní opravného uznesenia, je oprava chýb v písaní, počítaní a iných zrejmých nesprávností, ku ktorým došlo pri písomnom vyhotovení rozsudku; návrh na opravu rozsudku podaný žalobcami však nesmeroval k oprave takýchto nesprávností, ale bol odôvodnený tvrdenou vecnou nesprávnosťou výroku o trovách konania a príslušnej časti odôvodnenia rozsudku. Výdanie opravného uznesenia nie je prostriedkom na odstránenie tvrdenej vecnej nesprávnosti súdneho rozhodnutia a posudzovaný návrh tak nesledoval cieľ, ktorý možno dosiahnuť vydaním opravného uznesenia.

2. Proti uzneseniu krajského súdu označenému v bode 1. aj v záhlaví tohto uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) podal žalobca 1/ 10. júna 2019 odvolanie. Namietal ním zaslanie napadnutého uznesenia, ako aj rozsudku krajského súdu z 11. októbra 2006 č. k. 13C/75/1998-197 jemu ako zástupcovi žalobcu 2/, čo nie je v súlade so skutočnosťou, keďže on zástupcom žalobcu 2/ nie je. Ďalej v podaní namietal nesprávnosť uznesenia najvyššieho súdu z 30. apríla 2004 sp. zn. 1 Co 5/2003, 1 Co 6/2003, 1 Co 7/2003, od ktorej odvodzoval neúčinnosť a neprávoplatnosť všetkých ďalších rozhodnutí krajského súdu nasledujúcich po jeho vydaní. Preto

nemôže byť podľa neho ani rozsudok krajského súdu z 11. októbra 2006 č. k. 13C/75/1998-197 právoplatný a vykonateľný, a nemôže byť na jeho základe vedená exekúcia. Ďalej zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v návrhu na opravu rozsudku krajského súdu z 11. októbra 2006 č. k. 13C/75/1998-197, v zmysle ktorej v danej veci bola 4. augusta 1993 podaná na súd žaloba o ochranu osobnosti, v ktorej petite nebolo uplatnené žiadne finančné právo proti žalovanému. 10. februára 1997 bol žalobný návrh zmenený, pričom súd na túto zmenu návrhu nedal súhlas, avšak konal vo veci zmeneného návrhu v rozpore so zákonom. Ďalej uviedol, že napadnuté uznesenie v záhlaví uvádza žalovaných 1/ až 9/, pričom tam má byť uvedená iba žalovaná 2/, keďže návrhy žalobcov proti ostatným žalovaným boli uznesením krajského súdu z 29. júla 2005 č. k. 13C/75/1998-187 vylúčené na samostatné konanie; v záhlaví napadnutého uznesenia je on uvedený ako zástupca žalobcu 2/ (ktorým nie je) a že v čase podania žaloby 4. augusta 1993 žalobcovia ani neboli účastníkmi konania a krajský súd sa nevysporiadal s otázkou ich štátneho občianstva a miestnou príslušnosťou súdu. Odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože neboli splnené procesné podmienky podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p.

3. Vzhľadom na ustanovenie § 373 ods. 3 C. s. p. nebolo odvolanie doručované žalovanej na vyjadrenie, keďže nejde o odvolanie, ktoré by smerovalo proti rozhodnutiu vo veci samej a týkalo sa len procesného návrhu žalobcov, ktorému krajský súd nevyhovel.

4. Najvyšší súd po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 C. s. p.), na to oprávnenou osobou (§ 359 C. s. p.) a proti uzneseniu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. f/ C. s. p.) ako súd odvolací prejednal vec bez pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu 1/ treba odmietnuť.

5. Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

6. Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že a/ neboli splnené procesné podmienky, b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g/ zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

8. Podľa § 373 ods. 1 C. s. p. ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

9. Z obsahu podaného odvolania je zrejmé, že v ňom nie sú uvedené žiadne odvolacie dôvody, ktoré by bolo možné subsumovať (podriaďiť) pod niektoré z písmen z vyššie citovaného ustanovenia § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolanie predstavuje z hľadiska obsahu polemiku s rozsudkom krajského súdu z 11. októbra 2006 č. k. 13C/75/1998-197 (ktorým bola zamietnutá žaloba vo veci samej) a uznesením najvyššieho súdu z 30. apríla 2004 sp. zn. 1 Co 5/2003, 1 Co 6/2003, 1 Co 7/2003, proti ktorým však nesmeruje a ani smerovať nemôže. Jedinými výhradami, ktoré boli v odvolaní uvedené vo vzťahu k napadnutému

uznesení krajského soudu (z 30. apríla 2019 č. k. 13C/75/1998-319) sú označenie žalovaných 1/ až 9/ v záhlaví rozhodnutia (s tým, že tam mala byť uvedená iba žalovaná 2/) a označenie žalobcu 1/ ako zástupcu žalobcu 2/ (s tým, že odvolateľovi takéto procesné postavenie neprislúcha). Tieto námietky však neboli obsiahnuté v samotnom návrhu na opravu rozsudku krajského soudu a teda ide o tzv. novoty v odvolacom konaní, pričom z ustanovenia § 366 C. s. p. vyplýva, že prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neuplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť, len ak ide o niektorý z prípadov podľa písmen a/ až d/; o žiaden z nich však v prejednávanej veci nejde.

10. Vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle druhej vety § 373 ods. 1 C. s. p. súd prvej inštancie v rámci úkonov pred predložením veci odvolaciemu súdu na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva, nebolo ani jeho úlohou tento nedostatok odvolania žalobcu 1/ odstraňovať. Z poučenia urobeného súčasťou písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia krajského soudu je pritom zrejmé, že žalobca 1/ bol na povinnosť uviesť v prípadnom odvolaní proti rozhodnutiu tiež odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 C. s. p. upozornený.

11. Podľa § 386 písm. d/ C. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

12. Keďže žalobca 1/ odvolanie neodôvodnil prípustnými odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 C. s. p., a teda jeho odvolanie nemá náležitosti stanovené v § 363 C. s. p., najvyšší súd ako súd odvolací jeho odvolanie podľa § 386 písm. d) C. s. p. odmietol.

13. Pre úplnosť sa pritom žiada uviesť, že aj keby sa mal návrh žalobcov na opravu, zamietnutý napadnutým uznesením, považovať s prihliadnutím na jeho obsah (tu porovnaj aj čl. 11 ods. 1 Základných princípov C. s. p.) za odvolanie proti rozsudku krajského soudu z 11. októbra 2006 (nech aj by toto odporovalo predpokladu uvedenému v odseku 2 práve spomínaného článku a šlo by tu už o ďalšie - v poradí druhé - odvolanie tých istých odvolateľov proti tomu istému rozhodnutiu soudu prvej inštancie), odvolacie konanie by nemohlo skončiť s iným (pre odvolateľa priaznivejším) výsledkom už len preto, že aj odvolanie urobené podaním zo 14. mája 2007, došlým krajskému súdu 16. deň rovnakého mesiaca i roka najvyšší súd ako odvolací odmietol pre jeho oneskorenosť (uznesením z 27. januára 2009 sp. zn. 4 Co 6/2007 - tu porovnaj č. l. 234 až 236 p. v. spisu) a inak by nešlo naložiť ani s podaním z 8. apríla 2019, došlým krajskému súdu 11. apríla 2019 (podaným bezmála 2 roky po už odmietnutom odvolaní).

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. a § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal, keďže jej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

15. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho soudu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nemožno podať odvolanie. Možno proti nemu podať dovolanie a to v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie aj ďalšie podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, ktorá povinnosť tu nie je, ak dovolateľ má zamestnanca alebo člena, ktorý za neho bude konať a ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.